

1955-01-23

AFSENDER

Ina Goldschmidt

MODTAGER

Christine Swane

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
dansk

Dateringsbegrundelse:
Brevet er dateret.

Generel kommentar:
Det vides ikke, hvad IG havde vedlagt i brevet. Ej heller hvilket billede, der blev omtalt.

Omtalte personer:
Marie Larsen
Peter Rohde
Astrid Warberg-Goldschmidt

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, Christine Swane Breve, kasse 1,
kuvert 3, 2002/61, A8, lb11.

Trykt udgave:
nej

DOKUMENTINDHOLD

IG fortæller hvad CSs billeder betyder for hende og kommer med en kærlig karakteristik af CS.

TRANSSKRIFTION

Kbhvn. 23.1.55

Kære tante Ugle,

mon du har set vedlagte? Sådan føler jeg det også når jeg betragter dine billeder, og jeg har aldrig kunnet forstå, at ikke alle andre ser på dig og din kunst akkurat som jeg – som vi, bør jeg skrive, for Peter har det jo på samme måde. Det billede som jeg er den lykkelige ejer af, hænger stadig over mit chatol og er os en kilde til daglig glæde og det smukkeste vi har i stuen, i hele huset. Du må jo rumme et meget lyst og yndigt sind bagved din lidt tillukkede, hemmelighedsfulde væremåde, når du kan male sådan. Jeg savnede Tante Marie i år, det var mærkeligt og sørgeligt at ikke se hende sammen med dig, som jeg plejer. Da mor fortalte mig i sommer, at hun var død, blev jeg meget nedtrykt, og mor sagde da, lidt forbavset: ja, Marie var altid så sød imod dig, da du var lille - -, men det kan du da ikke huske?

Nej det kan jeg ikke huske, for det er jo længe, længe siden jeg var et lille skummelt barn i Kerteminde. Men noget må jo være blevet hængende i min underbevidsthed, og så er det vel derfor, jeg altid blev glad, når jeg så jer to sammen. Jeg sørgede meget over, at jeg ikke fik besøgt tante Marie, som det jo var min agt.

På onsdag skal jeg sammen med Peter ud og se udstillingen igen. Det er min omsorgsfulde familie, der tvinger mig til at færdes mellem mennesker igen, efter et fortvivlende år, med depressioner næsten uafbrudt. Måske synes du, det er fjollet, men her har jeg igen lyst til at fortælle dig, hvor lidt jeg har følt en lettelse i sindet, når jeg i min sorte ulyksalighedstilstand så hen på dit billede med det gule, lysende træ –

Mange hilsner, også fra Peter
din heng.
Sjums

Kasse 1
2002/61
A 8
2b11

Mblavn. 23. 1. 55

Mine tante Uge,

mon Du har set vedlegte? Sådant føler
jeg det også når jeg betragter dine billeder,
og jeg har aldrig kunnet forstå, at ikke
alle andre ser på dig og din kunst akkurat
som jeg - som vi, her jeg skriver, for Peter
har det jo på samme måde. Det billede
som jeg er den lyblålige epik af, hænger
stadig over mit chabot og er en kilde til
daglig glæde og det smukkeste vi har i stuen,
i hele huset. Du må jo rumme et meget
lyst og yndigt sind bagved din lid til lek-
hed, hemmelighedsfulde væremåde, når
du kan male sådant.

Jeg savnede tante Marie i år, det var
mærkelyst og sorgelyst at ikke se hende sammen
med dig, som jeg plejer. Da man fortalte mig
i sommer, at hun var død, blev jeg meget ned-
trykt, og man sagde da, lidt forbauset: ja, Marie
var altid så sød i mod dig, da du var lille -

men det kan du de ikke huske? - Nej det kan jeg ikke huske, for det er jo længe, længe siden jeg var et lille skønmonet barn i Hertemunde. Men noget mit jo vare blevet hængeende i min underbevidsthed, og så er det vel derfor, jeg altid blev glad, når jeg så jer to sammen. Jeg sørgede meget over, at jeg ikke fik besøg tante Marie, som det jo var min agt.

På onsdag skal jeg sammen med Peter ind og se udstillingen igen. Det er min onnsors-fødsels familie, der foriger mig til at fardes mellem menneskers igen, efter et fortvilende år, med depressioner næsten uafbrudt. Måske synes du, det er fjøllat, men her har jeg igen lyst til at fortælle dig, hvor lidt jeg her følt en lettelse i sindet, når jeg i min sorte ulphseligheds tilstand så her på det billede med det gule, lysende træ -

Mange hilsener, også fra Peter

din kus.

Sjunes